

Jót akart az asszony, tyúkhúslevest hozott meg püspökkenyeret, jól is esett a semmi ebéd után. De amikor elment, a Lakatos belevigyorgott a Hajdú úr képébe, és azt kérdezte: „Mondja, Hajdú úr, csak nem ez az öreg kövér naccsága az a szépasszony, akit föl vitt a lakására?” Pimaszkodni mert az a бүdös cigány!

Hajdú úr most Hegedűs úrhoz, a rákászhoz próbál közeledni, de az oda se figyel, csak a rákjai érdeklík, semmi más. Hogy egy meglett férfiember hogy tud így lelkesedni olyan cserkészdzolgok iránt, mint a Bakony meg madárcsicsergés, meg hajnalhasadás, patakcsobogás, hát az felfoghatatlan.

Fodor Ádám már megitta a pohár langyos vizét, befejezte ezerlépéses egészségügyi sétáját: ez okvetlenül szükséges a bélműködés serkentéséhez. Ádám kiveszi a fiókjából a személyzeti vécé kulcsát, kerek egyhetes fondorkodás révén sikerült szert tennie rá; a Várady vécékulcsáról másoltatta. Kioson a folyosóra, hallgatózík egypár másodpercig, s amikor meggyőződött róla, hogy senki sincs a közelben, a vécéhez siet. Bedugja a kulcsot a zárba, de hiába próbálja elfordítani. Eltart egy ideig, mire rájön, hogy az ajtó nincs kulcsra zárva. Behúzza maga mögött az ajtót, bezárja, felgyújtja a villanyt.

A kövön áll a víz, az ülökén nagy sötét vizeletfoltok. Ádám dolgavégezetlenül visszamegy az osztályra. „A fene egye meg! Már az orvosi klotyóban se bízhat az ember.”

CSIKÓS ANDRÁS RAJZA